

РЕШЕНИЕ

№ 21858

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **5985** по описа за **2024** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез ст. юрк. Н. срещу Решение № 1725/09.04.2024 г. по анд № 13264/2023 г. по описа на СРС, НО, 130 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 722733 – F 708087/30.08.2023 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ – С., Дирекция „Оперативни дейности“ в ГД „Фискален контрол“, с което на основание чл. 185, ал. 2 от Закона за данък добавена стойност (ЗДДС) на ЕТ „Надива – Надежда Иванова“ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба Н-18 от 13.12.2006 г., на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства (Наредбата).

В жалбата на ТД на НАП се оспорва решението на СРС, с което НП е отменено, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Счита, че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, тъй като се каса за специфични закононарушения, извършвани в сферата на държавното управление, изразяващи се в неспазване на установения административен режим, като е достатъчно само да е налице застрашаване на този режим, без да е необходимо

настъпване на материални увреждания. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът, чрез юрисконсулт Н. поддържа жалбата и моли решението на СРС да бъде отменено и потвърдено НП по съображенията изложени в жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат С., счита жалбата за неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд - София-град, XXVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXVIII касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 25.05.2023 г., в 14:42 часа при извършена проверка от служители на ЦУ на НАП в търговски обект салон за красота, находяща се в [населено място], [улица] стопанисвано от ЕТ „Надива – Надежда Иванова“, където установили работещ електронен касов апарата с фискална памет, с електронна връзка с НАП. В отпечатания от фискалната памет на фискалното устройство „Daisy perfect S 01“ с ИН на ФУ № ДУ 529518 и ИН на ФП № 36687991, рег. в НАП № 4344854 от 30.09.2019 г. съгласно междинен „Х“ отчет № 003056 от датата 25.05.2023 г. е в размер на 30 лева. Инспекторите по приходите извършили и проверка на наличните парични средства в касата на обекта, за което бил съставен опис на паричните средства. Видно от посочения документ, наличните парични средства към момента на извършване на проверката били в размер на 180, т.е. било констатирано разминаване между отразените във фискалната памет приходи от продажби, и наличните парични средства в размер на 150 лева повече налични средства, положителна разлика, за която липсвало отразяване във фискалното устройство за извършено служебно въвеждане.

Резултатите от проверката са обективирани в Протокол № 0478665/25.05.2023 г., към който били приложени Дневен финансов отчет от фискално устройство, монтирано в търговския обект и Опис на парите, изготвен във връзка с проверката.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна СРС е приел, че са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил същото. Приел е, че както установената касова наличност и тази която не е отразена във ФУ сума – 150 лв. не е съществен, както и обстоятелството, че в хода на проверката не са били установени други отклонения от законовите изисквания, което дава основание нарушението да бъде определено като такова с по – ниска степен на обществена опасност, в сравнение с обикновените случаи на нарушения от съответния вид, както и че нарушението е било извършено за първи път.

Настоящата инстанция, счита решението на СРС е правилно като краен резултат, но по други мотиви. Не се споделят изводите за наличие на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Това е така, тъй като в конкретния случай се касае за нарушение което е резултатно и е неприложима разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. Освен това СРС е следвало, след като отмени НП, тъй като е определил случая за маловажен за административното нарушение, да вземе предвид новата редакция на разпоредбата на чл.28, буква „а“ от ЗАНН, според която при маловажен случай може да не се наложи административно наказание тоест да се освободи от отговорност нарушителя като му се отправи предупреждение, че при повторно извършване на нарушението ще бъде наложено административно наказание, като изложи мотиви в този смисъл.

Настоящият състав на АССГ счита, че съгласно чл.185, ал.2 от ЗДДС (към момента на извършване на деянието), извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. В конкретният случай сочената за нарушена разпоредба на чл. 33, ал.1 от Наредба № Н-18/2006 г. изисква АНО да докаже, че разликата от констатираната сума и тази посочена от фискалното устройство се е стигнало да неотразяване на приходи. Не е ясно извън продажбите какви други приходи има лицето, за да се приеме, че е налице неотразяване на приходи. Освен, че в АУАН липсват изложени обстоятелства за неотразени приходи; противоречиви са в тази връзка и изложените факти в НП. От една страна е прието, че нарушението е поради неизпълнено задължение, извън случаите на продажби, да се отбележи промяна в касовата наличност/въвеждане на пари в касата/ на ФУ чрез операцията „служебно въведени“ суми, т.е. че разликата не се дължи на продажби, а от друга, че нарушението води до неотразяване на приходи. Не е посочено какви други приходи, извън тези от продажби, евентуално не е отразил търговеца във ФУ. Когато налага санкцията по чл.185, ал.2, изречение първо от ЗДДС АНО е задължен винаги да докаже, че нарушението води до неотразяване на приходи, което в настоящият случай не е сторено.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно (като краен резултат, но по други мотиви) следва да се остави в сила.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XXVIII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1725/09.04.2024г. по анд. № 13264/2023 г. по опис на СРС, НО, 130 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.